

Ο πόθος του Αχιλλέα (ποίημα)

N. Λυγερός

«μᾶλλον δέ λέκτριων σῶν πόθος μ' ἐσέρχεται
εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναία γὰρ εἶ.»

Ἡ γενναιότητα τῆς Ἰφιγένειας

ἀγγιξε πρώτη τὸν Αχιλλέα.

«ὄρα δ'· ἐγὼ γὰρ βούλομαί σ' εὐεργετεῖν
λαβεῖν τ' ἐς οἶκουσ· ἄχθομαί τ', ἴστω Θετίς,

εἰ μὴ σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης

ἐλθών· ἄθρησον, ὁ θάνατος δεινὸν κακόν.»

Κι ἡ θέλησή του ἡ πρώτη ἦταν ἡ σωτήρια.

Ἡ συμπόνια καὶ τὸ πάθος μετατράπηκαν

σ' ἓνα ἀφόρητο πόθο γιὰ τὴ ζωὴ.

Ὁ Αχιλλέας δὲν πάλευε πια

ἐναντίον τοῦ θανάτου ἀλλὰ πλάι στὴν ζωὴ.